בבית המשפט העליון

ע"א 3714/20 - י"ח

לפני:	כבוד השופטת י' וילנר
המבקש:	שמלוב אזריה
	נ ג ד
המשיב:	מנהל מע"מ נצרת
	בקשה לסעד זמני בערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת (כב' השופטת ע' הוד), מיום 22.4.2020 בע"מ 42962-02-19
בשם המבקש:	עו"ד אלון ברוך
בשם המשיב:	עו"ד אורן סוקר

החלטה

1. בקשה למתן סעד זמני בערעור, בגדרה מבוקש לעכב את הליכי הגבייה נגד המבקש שהחלו בעקבות פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופטת ע' הוד) בע"מ 42962-02-19 מיום 22.4.2020. במסגרת פסק הדין נדחה ערעורו של המבקש על החלטתו של מנהל מע"מ נצרת, הוא המשיב, לפסול את ספריו ולהוציא לו שומה לפי מיטב השפיטה לשנים 2016-2017.

רקע

2. המבקש הוא עוסק מורשה אשר עיקר עיסוקו במכירת אופניים ותיקונם. בעקבות ביקורת שערך המשיב, מס ערך מוסף נצרת, החליט המשיב לפסול את ספרי המבקש לשנים 2016-2017, וקבע את שומת המס בגין השנים הללו לפי מיטב השפיטה, בסכום כולל של 54,307 ש"ח. בנוסף, המשיב הטיל על המבקש קנס בשיעור של 1% מסך כל מחיר עסקאותיו בתקופה האמורה. השגה שהגיש המבקש למשיב על החלטות אלו נדחתה.

3. המבקש ערער על החלטת המשיב לבית המשפט המחוזי וטען, בין היתר, כי פסילת ספריו נעשתה בשרירות לב ומבלי להסתמך על ראיות מתאימות; כי השומה שנקבעה מבטאת שיעורי רווח לא הגיוניים; כי המבקש מצוי בקשיים כלכליים; וכי נפלו פגמים בביקורת שערך המשיב, ובכלל זה כי לא יידעו את המבקש בדבר זכותו להיוועץ בעורך דין.

4. בפסק דינו מיום 22.4.2020 דחה בית המשפט המחוזי את הערעור, וקבע, בין היתר, כי החלטת המשיב לפסול את ספרי המבקש נתקבלה כדין ועל סמך תשתית ראייתית כנדרש, כי אופן חישוב השומה על ידי המשיב הוא סביר, וכי המבקש לא הציג כל מסמך או הסבר לטענותיו. בית המשפט הוסיף וקבע כי טענות המבקש לפגמים בביקורת שנערכה לו, נטענו באופן כוללני וסתמי , וכי דינן להידחות. אשר לטענה כי המשיב לא ציין בפני המבקש את זכותו להיוועץ עם עורך דין, בית המשפט המחוזי ציין כי ההליך בענייננו אינו פלילי, על כל המשתמע מכך.

5. ביום 9.6.2020 הגיש המבקש ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בגדרו שב על חלק מהטענות שטען לפני בית המשפט קמא, תוך שהדגיש כי אחוז הרווח שיוחס לו בשומת המס שהוציא המשיב גבוה מאחוז הרווח שנותר בידיו בפועל. כן נטען כי המבקש אף מסר למשיב תחשיב שיש בו כדי לתמוך בטענה זו. המבקש הוסיף וטען עוד כי הוא הוציא חשבוניות מס כנדרש עבור תקבולים שנתקבלו בעסקו, וכי נפגעה זכותו להיוועץ בעורך דין.

6. ביום 10.11.2021, ובחלוף כ-17 חודשים ממועד מתן פסק הדין מושא הערעור, הגיש המבקש בקשה למתן סעד זמני בערעור, היא הבקשה שלפניי. בבקשה דנן עותר המבקש לקבלת סעד זמני לפיו יבוטלו הליכי הגבייה בהם פתח המשיב למימוש פסק הדין של בית המשפט המחוזי, וכן יבוטלו העיקולים שהוטלו מכוחם על חשבונות המבקש. בבקשה טוען המבקש, בעיקרו של דבר, כי עיקול חשבונותיו מקשה על התנהלותו העסקית, במידה העלולה להביאו לכדי "אסון כלכלי" כלשונו, ולחדלות פרעון. המבקש מוסיף כי ערעורו "אינו חסר כל סיכוי" ומדגיש כי בפסיקה הוענק מעמד בכורה לשיקולי מאזן הנוחות בבקשות מעין אלו, אשר פועלים לטובתו במקרה זה.

7. המשיב מתנגד לבקשה וטוען כי בקשה לעיכוב ביצועו של פסק דין כספי תתקבל אך במקרים חריגים, אשר המקרה הנדון אינו נמנה עליהם. זאת, אף בשים לב לכך שטענת המבקש בדבר ה"אסון כלכלי" הצפוי לו נטענה בעלמא, מבלי שנתמכה בתצהיר או בכל ראיה אחרת. יתר על כן, כך נטען, הימנעותו של המבקש מלשלם את החוב במשך התקופה הארוכה שחלפה מיום מתן פסק הדין מלמדת על אי-נכונותו לשלם את החוב, ומשכך עיכוב הליכי הגבייה בשלב זה עלול לגרום נזק בלתי הפיך למשיב דווקא, ולהעמידו בפני "שוקת שבורה" בתום ההליך. המשיב הוסיף וטען כי בחינת סיכויי הערעור תומכת בדחיית הבקשה, שכן הערעור נסוב על קביעות עובדתיות של בית המשפט המחוזי אשר אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בהן. לבסוף, נטען כי יש לדחות את הבקשה אף בשל השיהוי הרב בהגשתה.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובתשובה לה הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות, כפי שיבואר להלן.

9. כידוע, בבקשה לעיכוב ביצוע פסק דין על המבקש להראות כי סיכויי הערעור גבוהים, וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתו, כאשר בין שני השיקולים הללו מתקיים יחס של "מקבילית כוחות" (ראו: ע"א 3066/17 אורגד נ' אורגד, פסקה 30 (22.11.2017); ע"א 8136/19 לויט נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, פסקה 14 (20.2.2020)). בפרט, כאשר בבקשה לעיכוב ביצוע פסק דין כספי עסקינן, הכלל הוא שבעל דין זכאי להינות מפירות זכייתו, ופסק הדין יעוכב אך במקרים חריגים ויוצאי דופן, ובעיקר במקרים בהם הוכח כי חוסנו הכלכלי של המשיב מוטל בספק ורק אם שוכנע בית המשפט כי קיים חשש שמבקש עיכוב הביצוע יתקשה לגבות בחזרה את כספו, ככל שיזכה בערעור (ראו: ע"א 5306/12 אדרי נ' פקיד שומה, פסקה 4 (29.8.2012); 4193/20 רחמים נ' מדינת ישראל – רשות המסים, פסקה 4 (9.9.2021); ע"א 6663/21 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' טנה, פסקה 6 (8.11.2021)).

10. בענייננו, המבקש אינו טוען כי סיכויי הערעור טובים, ומבקש להיבנות באופן בלעדי מהטענה שלפיה שיקולי מאזן הנוחות מטים את הכף לטובתו. ואולם, מאחר שבמקרה הנדון אין חשש ממשי שאם יזכה המבקש בערעורו הוא לא יוכל להיפרע מהמשיב (והמבקש אף לא טען טענה כאמור), וכן מאחר שהמבקש כלל לא תמך את

טענותיו בדבר מצבו הכלכלי הקשה באסמכתאות הנדרשות, הרי שלא שוכנעתי כי מאזן הנוחות מטה את הכף אל עבר קבלת הבקשה.

11. עוד אעיר כי המבקש לא סיפק כל הסבר להגשת הבקשה לעיכוב ביצועו של פסק הדין בחלוף למעלה משנה וחצי מיום שניתן, וגם בשל שיהוי כבד זהה – דין הבקשה להידחות.

12. סוף דבר: הבקשה נדחית.

בנסיבות העניין, ולפנים משורת הדין, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"א בכסלו התשפ"ב (25.11.2021).

ש ו פ ט ת

_____
20037140_R16.docx מה
מרכז מידע, טל' 077-2703333, 3852* ; אתר אינטרנט, https://supreme.court.gov.il

י' וילנר 54678313-3714/20
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן